

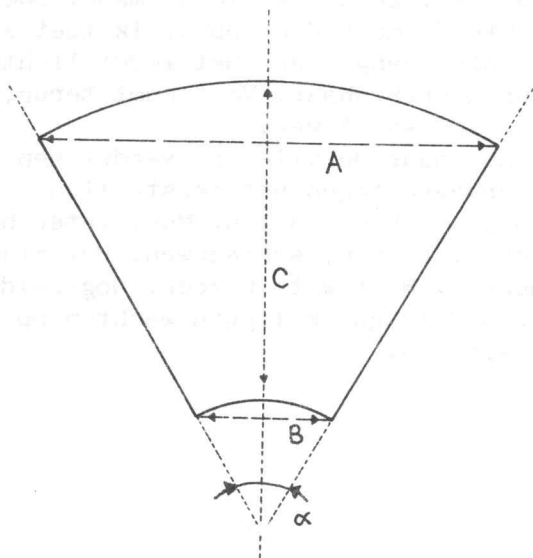
trolly wordt omhoog gevoerd door 'n vierkant zeiltje dat, wanneer de ballast of andere dingsighedens uitgeworpen zijn, zich snel oprolt, de trolly nu niet langer door de wind gestuwd komt omlaag.....! Simple comme bonjour nietwaar? Ja, dat zeg ik nu ook nu ik er twee jaren hard aan heb gewerkt! Is er zeer weinig wind, zoo werk ik met 'n torpedo-trolly; aan 't vierkante zeiltje zit 'n conische zak, de wind hoopt er zich in op en oefent nu 'n zeer groote kracht uit. Heeft de torpedo-trolly z'n ballast uitgeworpen, zoo klapt door middel van 'n veer 't zeiltje om, de wind speelt er nu langs en de trolly daalt om 'n nieuw vrachtje te halen. M'n twaalf honderd meter lange kabel is natuurlijk tevens geknipt voor 't omhoog voeren van 'n fototoestel". Tot zover ballonvaarder W. Pottum, die regelmatig artikelen schreef in "Avia" en "Het Leven" tussen 1912 en 1916.

In het volgende nummer van VLIEGER meer over W. Pottum's "Hoe construeer ik een modernen vlieger" artikel uit 12 oktober 1915 in Avia.

Naar aanleiding van bovenstaand artikel is de redactie geïnteresseerd in de genoemde Avia artikelen uit 1912, 1913 en 1914.

Met dank aan M.J. Duivenbode.

Hans

je kan een windanker net zo maken als je voor een bepaalde vlieger denkt nodig te hebben. Groot, klein, meer of minder taps en ook de afstand tot de vlieger speelt een grote rol.

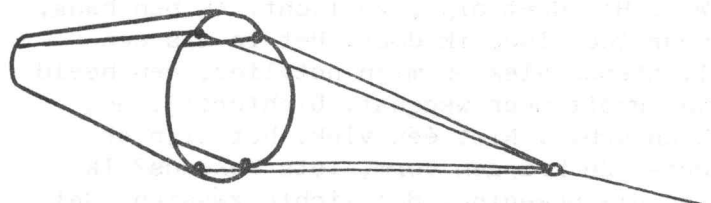
Het is eigenlijk nodig dat goed wordt uitgezocht wat voor invloed een verandering van de verhoudingen op de werking van het windanker heeft. Er zijn waarschijnlijk al vliegeraars die het een en ander hebben uitgeprobeerd, het zou leuk zijn als men wat van zijn bevindingen laat horen.

In de tekening staan slechts de maten A, B en C gegeven. Neem voor de verhouding A/B een waarde tussen 2 en 5 en een hoek α tussen 50° en 90° . Maat C is ongeveer $\frac{1}{2}A$. Veel gebruikt is bijvoorbeeld: A-65 cm, B-25 cm, C-35 cm en $\alpha -60^\circ$.

Bouwaanwijzing:

Zoom boog A om liefst met zoomband, dan blijft het anker in de lucht beter geopend. Boog B kan gewoon omgezoomd worden. Vouw dubbel om de middel-lijn en stik vast op een $\frac{1}{2}$ cm van de rand. Keer hem binnenste-buiten zodat de losse randjes aan de binnenkant komen. Maak nu heel zorgvuldig vier tuidraadjes met een lengte van een $\frac{1}{2}A$ op regelmatige afstanden langs boog A. Ondanks nauwkeurig werken gebeurt het toch vaak dat de tuidraden in elkaar draaien, gebruik dan een warteltje waar de tuidraden bij elkaar komen.

Een lange draad tussen vlieger en windanker is zeer gunstig voor zijn werking. Het levert echter problemen op bij het oplaten, het anker blijft nog enige tijd op de grond liggen en sommige vliegers kunnen (vooral laag bij de grond) niet zonder. Een extra anker dicht bij de vlieger kan de oplossing zijn. Het touw voor het achterste anker kan door het eerste anker heengevoerd worden. Naar mijn idee heeft zo'n serie van ankers ook in de lucht zijn voordelen, zoals betere "uitdemping" en als ondanks wartel er toch één in elkaar draait is er een reserve.

Nop